

VAN HOOREBEKE ADVOCATEN UPDATE - MORATORIUM OP FAILLISEMENTEN VERLENGD TOT 17 JUNI 2020

Op 24 april 2020 werd het Koninklijk besluit n° 15 (hierna: “KB n°15”) gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Dit Koninklijk besluit heeft tot doel om ondernemingen in volle coronacrisis de nodige ademruimte te geven. Er wordt – onder voorwaarden – een tijdelijke opschorting toegekend die ondernemingen beschermt tegen bewarende en uitvoerende beslagen, faillietverklaringen, gerechtelijke ontbinding en de ontbinding van overeenkomsten wegens wanbetalingen. Recent werd dit Koninklijk besluit verlengd, waardoor het moratorium voortaan loopt tot 17 juni 2020.

1. Het toepassingsgebied

KB n°15 verwijst naar de ondernemingen “die vallen onder het toepassingsgebied van Boek XX van het Wetboek van economisch recht”. Dit betekent dat het KB zowel van toepassing is op iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent, als op iedere rechtspersoon en alle organisaties zonder rechtspersoonlijkheid. Het toepassingsgebied is dus ruim. Organisaties zonder rechtspersoonlijkheid die geen uitkeringsoogmerk hebben en geen uitkeringen hebben verricht, publiekrechtelijke rechtspersonen die geen goederen of diensten op een markt aanbieden, en de Federale staat, gewesten, gemeenschappen, provincies en gemeenten vallen dan weer niet onder het toepassingsgebied.

Belangrijk is dat dit KB niet tot gevolg heeft dat tot 17 juni 2020 geen enkel faillissement kan worden uitgesproken en geen enkele schuld dient te worden betaald.

KB n°15 is enkel van toepassing op ondernemingen die in moeilijkheden verkeren, uitsluitend veroorzaakt door de COVID-19 pandemie. Dit betekent dat er vóór de pandemie – dus voor 18 maart 2020 – geen sprake was van een staking van betaling. Ondernemingen die reeds voor 18 maart 2020 in moeilijkheden verkeerden, of die om een andere dan de COVID-19 pandemie in moeilijke papieren zitten, zullen geen beroep kunnen doen op de tijdelijke opschorting.

De beschermingsregeling is automatisch van toepassing, zodat de getroffen onderneming zelf geen aanvraag moet indienen, of afhangen van de goedkeuring van de schuldeiser.

2. Welke maatregelen?

De tijdelijke opschorting omvat volgende maatregelen:

- Er kan geen bewarend of uitvoerend beslag worden gelegd op de goederen van de onderneming. Lopende procedures worden geschorst. Een uitzondering werd voorzien voor de beslagen (zowel bewarend als uitvoerend) op de onroerende goederen van de schuldenaar, en het bewarend beslag op binnen- en zeeschepen, die wel mogelijk blijven.
- Niet alleen het beslag, maar ook alle andere middelen van tenuitvoerlegging (zoals de procedure voor invordering van onbetwiste geldschulden) voor de schulden van de onderneming worden verboden.
- Een onderneming kan niet failliet verklaard worden. Ook de gerechtelijke ontbinding van rechtspersonen is tijdelijk niet mogelijk. Een belangrijke uitzondering is dat deze procedures wel kunnen worden opgestart op initiatief van het Openbaar Ministerie, een voorlopig bewindvoerder of met toestemming van de getroffen onderneming zelf. Evenmin kan een verkoop onder gerechtelijk gezag worden bevolen.
- Ondernemingen die zich reeds in een procedure van gerechtelijke reorganisatie bevonden en een gehomologeerd reorganisatieplan bekwamen, kunnen de betalingen tijdelijk schorsen tot 17 juni 2020. Uiteraard wordt het reorganisatieplan dan verlengd met eenzelfde duur.

- Een schuldeiser die geconfronteerd wordt met een wanbetaler, kan in normale omstandigheden de overeenkomst eenzijdig of gerechtelijk ontbinden. KB n°15 bepaalt echter dat overeenkomsten, afgesloten vóór 24 april 2020, niet eenzijdig of gerechtelijk mogen worden ontbonden wegens wanbetaling. Die overeenkomsten blijven dus lopen, ook als de schuldenaar zijn betalingsverplichting niet naleeft.

Het begrip schulden dient ruim te worden geïnterpreteerd. Ook schulden die ontstaan zijn voor 24 april 2020 vallen onder de regeling.

Een onderneming die ten gevolge van de COVID-19 pandemie voldoet aan de faillissementsvoorwaarden (de onderneming heeft op duurzame wijze opgehouden met betalen en haar krediet is geschokt), is bovendien tijdelijk niet verplicht om het faillissement aan te vragen. Bestuurders kunnen dan evenmin aansprakelijk worden gesteld wegens het niet tijdig aanvragen van het faillissement (art. XX 227 WER).

Anderzijds stimuleert KB n°15 het verlenen van kredieten. Zo worden kredieten die werden verleend tijdens de opschortingsperiode beschermd tegen een later faillissement. Indien deze nieuwe kredieten niet bijdragen tot de continuïteit van de activiteiten van de onderneming, kunnen de kredietverstrekkers hiervoor niet aansprakelijk worden gesteld. Dit verlaagt de drempel om alsnog kredieten te verlenen aan ondernemingen in moeilijkheden.

3. Wat met de schuldeisers?

KB n°15 lijkt bijzonder nadelig voor schuldeisers. Als een schuldenaar meent dat hij in moeilijkheden verkeert ten gevolge van de COVID-19 pandemie, is het tijdelijk niet mogelijk om gedwongen betaling te bekomen. Bovendien is de beschermingsregeling automatisch van toepassing, zonder dat de schuldenaar deze moet aanvragen. Het oordeel hierover komt niet toe aan de schuldeiser.

Het is belangrijk om te benadrukken dat KB n°15 geen afbreuk doet aan de betalingsverplichting van schulden. Ondernemingen die kunnen betalen of die niet zijn getroffen door de COVID-19 pandemie dienen uiteraard gewoon hun schulden te betalen. Het KB n°15 raadt zelfs aan om de schulden zo spoedig mogelijk te betalen.

Zoals uitgelegd onder punt 2 blijft beslag op onroerend goed van de schuldenaar mogelijk, evenals bewarend beslag op zeeschepen en binnenschepen.

Ook verhaal op personen of ondernemingen die zich persoonlijk hebben verbonden voor de schulden van de onderneming, evenals op de kosteloze borg, blijven mogelijk. Andere mechanismen die blijven bestaan zijn onder meer de exceptie van niet-uitvoering (ENAC, waarbij de schuldeiser zijn prestaties opschort tot hij betaling bekomt) en de schuldvergelijking.

Bovendien kan de belanghebbende schuldeiser aan de voorzitter van de ondernemingsrechtbank vragen om te beslissen dat de schuldenaar niet onder het toepassingsgebied valt (bijvoorbeeld omdat er reeds voor 18 maart 2020 sprake was van staking van betaling, of omdat de schuldenaar niet wordt beïnvloed door de COVID-19 pandemie, of omdat de schuldenaar misbruik maakt van de regeling), dan wel om de in punt 2 vermelde maatregelen gedeeltelijk of volledig op te heffen. De voorzitter zal handelen “zoals in kortgeding”, wat in principe tot een snelle beslissing zou moeten leiden. De voorzitter gaat na of de omzet of activiteit van de schuldenaar sterk is gedaald, of er volledig of deels beroep is gedaan op economische werkloosheid, of de overheid bevel heeft gegeven tot sluiting van de onderneming van de schuldenaar, alsook met de belangen van de schuldeiser.

***

Heeft u na het lezen van dit artikel nog vragen, dan kan u met ons contact opnemen via advocaten.law@vanhoorebeke.be – andere contactgegevens vindt u op www.vanhoorebeke.be